

Delia VOICU

Culoarul dintre lumi

Un zgomot bizar, de vijelie sau cădere de apă, anunță, în întuneric, un timp al existenței aspre. Scenografia creată de regizorul Dragoș Galgoțiu amintește, prin gardul înalt și prin felul în care este proiectată lumina, de atmosfera lagărelor de concentrare. Elementul central este un adăpost din foi transparente – cort de campanie ori construcție provizorie, săracă, fragilă. Spațiu fără uși, fără pereți, nesigur, pustiu. Casa devastată și părăsită a sufletului, ce bântuie, înstrăinat, prin locașurile tulburi, nedecantate ale suferinței.

Drama lui *Woyzeck*, victimă inocentă a unei lumi aberante și crude, e exprimată prin semne violente. Textul lui Büchner pare redus la crâmpoie nearticulate, transpus într-un limbaj coregrafic din care răzbat doar spasmele. Eroi își risipesc dement energia dansând, pe muzică de fanfară, în jurul *Vânzătorului de bălci*, personaj grotesc, din al cărui pântec explodează fulgi, ca niște spirite ce invadează scena. Printre acești „produși” ai dezintegrării *Woyzeck* găsește o păpușă de hârtie, simbol al absenței copilului și, poate, explicație a costumului de doliu pe care-l poartă iubita lui, *Marie*. Pentru ea, singurul calmant al durerii e împlinirea senzuală, drog ce o împinge în brațele *Tamburului Major*. Secvența lor de dragoste, de o mare frumusețe, se termină brutal. Umilită și agresată, își adună în grabă nimicurile, le strânge la piept și se așază pe un scaun. Goana, ca și existența ei fără sens, n-avea nici o destinație... Tot dintr-o îmbrățișare, este ucisă de *Woyzeck*. Urmărit de crimă, acesta e condamnat să trăiască absurd, la granița dintre viață și moarte, pe culoarul strămt dintre lumi.

Regizorul își lansează haotic ideile (multe interesante), folosind excesiv mișcarea și

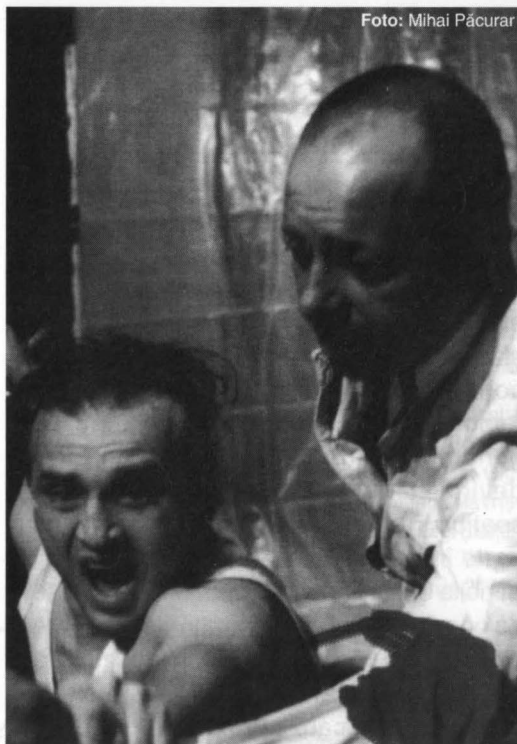

Foto: Mihai Păcurar

Dan BĂDĂRĂU și Marian RĂLEA

muzica. Neajunsul cel mai grav e însă faptul că își neglijează tocmai protagonistul. Astfel, drama lui *Marie* – emoționant întrupată de Camelia Maxim – e mai bine conturată decât cea a lui *Woyzeck*, partitură pe care Marian Rălea nu reușește să o acopere în toată profunzimea și complexitatea ei. Distribuția suferă de mari decalaje, de la admirabilul Cornel Scripcaru (*Doctorul*) și inspiratul interpret al *Căpitanului*, Dan Bădărău (care acoperă cu adevărat mai multe roluri) până la tinerele actrițe Ioana Abur și Anca Androne, disonante cu restul trupei prin evoluția lor stângace. La un nivel mulțumitor, de mijloc, se situează Emil Hoștină și Gabriel Spahiu.

Teatrul „L.S. Bulandra” – *Woyzeck* de Georg Büchner. Traducerea: Laura Dragomirescu. Un spectacol de Dragoș Galgoțiu. Distribuția: Marian Rălea, Cornel Scripcaru, Camelia Maxim, Dan Bădărău, Emil Hoștină, Gabriel Spahiu, Ioana Abur, Anca Androne. Data premierei: 3 noiembrie 2001.